

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vita B. Francisci Xaverii

Torsellini, Orazio

Coloniae Agrippinae, 1610

XIV. Sancti Thomæ sepulchrum visit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42323

CAPVT XIV.

Sancti Thomæ sepulchrum visit.

ÆDES Thomæ Apostoli, & sacris eius reliquijs, & Indorum peregrè visentium frequentiam maximè inclyta, aberat ab eo loco non amplius C L. millia passuum. Eò igitur pauperis peregrini ritu ire decreuit, eo cõsilio, vt Apostolum veneratus Malacam, inde (nisi Deo aliter visum foret) ad Macazariam pergeret, quò latis subinde nuntijs vocabatur. Cognorat enim nuper illis locis magnà esse animorum preparationem ad Evangelij satus accipiendos, plurimorumque conuersioni atque Baptismo nihil præter Sacerdotum penuriam obstare. Ergo in exitu ferme Quadragesimæ Nagapatanò soluit, vento secundiore quàm cursu. Iam ad XL. millia passuum prouectus erat, cum aduersa tempestas nauim in obuiò quodam portu septē subsistere coëgit dies. Ibi Xauerius peregrinationis susceptæ magis quàm humanæ imbecillitatis memor, insigne abstinentiæ documentum dedit. Quippe totum id tempus (vti postea is, qui eius corpus curabat, iuratus affirmavit) sine vllò penitus traduxit cibo; vtpote qui Apostoli visendi

*Septē dies
sine cibo
traducit.*

cupi-

cupidine accensus; cælestibus cogitationibus pasceretur. Inde nautis vela facientibus, quærit ex gubernatore, satissime firma sit navis ac valida: respondetur, veterem esse, infirmamque. Tum ille, Nagapatanum, inquit, nimirum revertendum est: seu enim nobis impendet procella. Nec irrita, etsi minus credita, vaticinatio fuit. Cum gubernator cæli marisque specie deceptus, nihilo secius porro pergeret, repente fœda tempestas coorta, Nagapatanum (vix Franciscus prædixerat) non sine periculo repetere subigit nauim. Tum verò notata res à vectoribus nautisque, & pro vaticinatione habita. At Franciscus etsi locum destinatum aduerso reiectus vento tenere non potuit, propositum tamen animi constantiâ tenuit, atque eò pedes maiore tum labore, tum merito, deinde peruenit. Oppidum est Meliapura Lusitanorum, sanè frequens & copiosum, in ora maritima India, pariter ferme spacio (si maritimos anfractus spectes) leucarum scilicet ferè ducentarum, à Comorino promontorio & à flumine Gange positum, in Salaminia nobilis quondam urbis forsitan excitatum ruinis. Eo in oppido ædes est Thomæ Apostoli, ubi illum indigenæ cæteri que Indi sepulturae mandatum perhibent. Eius rei

*Prædicit
nautis im-
minentē
tēpestatē.*

*Meliapura
oppidum
S. Thomæ.*

multa hodie haud sanè contemnenda extant indicia. Visitur ibidem locus, vbi Apostolus mortem oppetiisse, sacellumque vbi rem diuinam fecisse dicitur: quod sacellum Lusitani, pro sua religione, magnifico decorarunt templo; & oppidum ipsum S. Thomæ nomine appellarunt. In eo sacello nuper, cùm ad noua ædis fundamēta terra altiùs effoderetur, corp⁹ Apostoli cum ferro, quo interfectus est, & vasculo arenæ cruentæ pleno, repertum, ac deinde ibidem repositum ferunt. Nec vana fides, aut dubia. Hanc inueteratam indigenarum aduenarumq; de Thomæ Apostoli corpore ac martyrio opinionem Deus anniuersario ac perpetuo cōfirmat miraculo. Quippe saxum est apud eos Apostoli sanguine respersum, quod adhuc conseruat quasi recentis cruoris vestigia, triduoque ante diem S. Thomæ sacrum (quo illū die pro religione interemptum esse tradunt) interea dum Missæ sacrificium ibidem peragitur, saxum, quod dixi, natura candidum, sensim rubescit, sudatque quasi sanguinis guttis vndeque manantibus. Absoluto demum sacro, ad pristinum colorem reuertitur. Quocirca Apostoli sepulcrum ab Ethnicis iuxta Christianisque eximia veneratione colitur. Huc quippe maximi sunt vndi-

*Corpus S.
Thomæ A.
postoli.*

Anniuersarium miraculum.

que peregrinorum etiam Ethnicorum
 concursus, Apostoli martyrium & sepul-
 crum celebrantium. Eodem itaque Xa-
 uerius, pro suo erga S. Thomam Indiæ
 patronum studio, peregrinantium ritu
 habituque venit, Apostolici sepulcri ce-
 lebritati fauens, pariter & accolarum sa-
 luti. Erant tum in oppido, præter indige-
 nas plurimos, familiæ circiter centum Lu-
 sitanorum, qui fortunarum ibi suarum
 domicilium collocarant. Huc igitur, ut
 peruenit Xauerius, Indorum Apostolum
 (cuius egregiâ gloriam admirans, quan-
 tum mortali fas erat, virtutem æmulaba-
 tur) non minùs religiosè quàm auidè sa-
 lutauit. Ac primùm Deum intentiùs pre-
 catus est, ut quando ipse homuncio nulli-
 us pretij diuinitus ad tanti Apostoli qua-
 lem cunq; in Indis ad Christum conuer-
 tendis imitationem vocaretur, aliquid si-
 bi Apostolicæ inspiraret virtutis. S. Tho-
 mam deinde impensè orauit pro sua In-
 dorû tutela ac patrocínio, ut illo depreca-
 tore in India cæterisq; barbarorû regio-
 nibus peragrandis colendisq; nec a-
 nimus ipsi ad discrimina subeunda,
 nec vires ad perferendos labores deef-
 sent; neu sua aut cuiusquam deli-
 cta impedirent, quò minùs ipse quo-
 que in Domini agro messis reliquias,

Rutæ.

Ruta Moabitidis exemplo, messorum sequens vestigia, colligeret, & tritici aliquid pro virili parte in Christi reportaret horreum. Inde, cum suum Apostoli desiderium paulisper expleuisset, ad Episcopi Vicarium (quod facere solebat, vbi valetudinarium aut Xenodochium religiosorumue hominum sedes nulla erat) diuertit: eumque sibi non solita modo erga Propositos Ecclesiae modestia, sed insita etiam affabilitate sermonis, & nuda simplicitate, deuinxit. Nam semet illi totum indicans; pectusque, vt dicitur, aperiens, faeilè eum pellexit, vt inuicem ipsi pectus ostenderet suum. Hac, quam dixi, ratione non magis ad parandos amicos, quam ad iuuandos quos amicitia dignos iudicasset, Xauerius utebatur: nimirum, vt perspectos iam eorum animos paulatim impelleret quocumque ipsorum salus diuinae obsequij ratio postularet. Comem igitur Xauerij sermonem paricomitate Meliaporensis Vicarius excepit: virumque egregium in praesentia complexus, nemini deinde in eius caritate & obseruantia cessit: vtique postea quam certissima sanctitatis illius indicia emicare coeperunt. Ex sermonibus cum Francisco habitis, eiusque confessionibus, Vicarius penitus perspexit (vt deinde

Ratio parandi iuuandique amicos.

de illo mortuo iuratus affirmavit, cuius rei testimonium rite obsignatum est apud nos) Xaveriū eādem castimonia virginali florere, cum qua natus esset. Fuit in hospitio Franciscus apud Vicarium Meliaporæ tres quatuorue menses, magno vel oppidanorum bono, vel suo: Plures enim ex flagitiorum cœno extraxit: meretricios amores, quos dissolvere nequiuerat, nuptiis conglutinavit: dissidentes odiis inter se in pristinam restituit gratiam: diuturnis ac grauibus flagitiis sceleribusque irretitos expediuit. Nec verò, dum prodesset aliis, deerat sibi. Erat diuinarū rerū contemplationi deditus noctu maxime, cum ab vilitatis occupationibus vacaret. Quocirca sæpe vsu venit, vt eum comites diu ac multum requisitum demū orantem in ædis Apostolicæ quopiam offenderent angulo: Quippe per id tempus dubius animi, & pergeretne ad Macazarios, an in Indiam rediret, satis incertus, in sanctissima Apostoli æde consulebat Deum: totasque ferè noctes cum magno animi motu perpetuis vigiliis agens, modò sanctissimam Christi parentem, modò Thomam Apostolum, cæterosque cælestes deprecatores adhibebat. Demū incredibili diuinitus gaudio delibutus, sensit Deo cordi esse, vt procederet ad Macaza-

*Virginalis
Xauerij
castimonia.*

caza-

*Diuino in
stinctu in
ulteriora
Orientis
tendere
statuit.*

*Dei fidu-
cia.*

cazarios: non quidem (quod postea intel-
lectum est) vt ipsos erudiret; sed vt a-
lios, qui erant in via, minùs illi notos, ma-
gisque opis egentes, adiuuaret. Ergo di-
uinæ voluntatis exsequendæ auidus, oc-
casionem transmittendi primo quoque
tempore Malacam captare cœpit, si Lu-
sitanae nauis facultas deesset, Saracena E-
thnicæue vtique vsurus: tantamq; se Dei
fiduciam habere dicebat, vt si nullius na-
uis onerariæ foret copia, & scapha qua-
piam Malacam versus solueret, diuina o-
pe fretus, illa ipsa vtique traiecturus esset.
Adeò certum ac fixum habebat omnino
exsequi quod auctore susceperat Deo.

CAPVT XV.

*A Demonibus cæsus tamen in oratione
pernoctat.*

INTER hæc apud Vicarium, vt osten-
dimus, diuersanti, quiddam in hoc ge-
nere sanè memoria dignum accidit. E-
rant ædes Vicarij templo Apostoli pro-
ximæ, vnde ille, ianua facta, aditum sibi
patefecerat in templum. Et Xauerius ex
consuetudine, vt Vicariū, cui⁹ in cubicu-
lo pariter dormiebat, sopore oppressum
animaduertat; sensim ac sine vllò
strepit-